

plerta, i en Segond, que s'hi adherí, el va descriure el 91 en aquests termes:

1.^r Abaixament del coll, liberació de les insercions vaginals i secció bilateral, després de l'aplicació de pinces a la part inferior dels lligaments amples.

2.ⁿ Resecció de les dugues valves aixís obtingudes.

3.^r Secció bilateral del còs i buidadura conoide de l'uter.

4.^t Abaixament del fons de l'uter i pinçament de la vora superior dels lligaments amples.

5.ⁿ Secció de la part superior dels lligaments i extracció de l'uter.

6.e Ablació dels annexes, si no són massa adherents i cedeixen a la tracció de les pinces baix els ulls de l'operador.

Aixís se plantejà l nou metode, fort, en apariencia, pera rompre obstacles. Com seguritat, semblava que no calia demanar-ne més. No s tallava res que no fos agafat am pinces; no s deixava res tallat sense pinces que encara ho subjectessin; de sang no n podia sortir gota: mentres se treballava, les pinces se movien, se fixaven, s'ajudaven, se desprenien i es reforçaven, i a l'acabar l'acte operatori omplien la vagina: vuit, vint, trenta cinc, cinquanta pinces s'encreuaven allí, fent en la vulva com una efflorescencia d'anells. Era l'apoteosi de la forciprem-sadura.

Però, am tot, en la quotidiana pràctica, les pinces no resolien el problema: inutils en els casos senzills, eren insuficients en els complexos: a pesar de les pinces, venia l'hemorragia; malgrat elles, el camp operatori s'enfosquia; se treia l coll, però del còs a troços en restava l fons, i aquest no s treia; durant quatre hores el cirurgià masegava tots els orguens, sense arribar al terme; i al fi de la brega s'obtenia, com se digué am sorna, una hysterectomia sense hysterectomia.

Els desastres s'amuntonaren: en el Congrés francès de Cirurgia, en Delagenière cità alguns casos de ferida del recte i del budell prim; en una estadística de pyosalpinx se comptaren 10 morts per 37 operacions en grossos, i 3 morts i 22 operacions incompletes en 77 de petits. «Molts malalts,—digué,—operats a París pels més grans mestres, continuen sofrint tant com abans de l'operació. Tots els metges de provincia han vist casos semblants; el meu germà ha tingut de cuidar dugues malaltes operades per en Pean: l'una portava en el fons de la vagina una fistula inagotable; l'altra ha mort poc després d'uremia.»

El progrés den Pean, com tants altres, duia, ja al neixer, la